

Komission ilmoitus kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön puitteiden voimassaolon päättymisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1806)

(2002/C 119/11)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio hyväksyi yhteisön puitteet kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävälle valtiontuelle 2. lokakuuta 1996, ja ne julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 14. toukokuuta 1997⁽¹⁾. Puitteissa vahvistetaan säännöt sellaisten kaupunkialueiden määrittelemiseksi, jotka voidaan luokitella valtiontukeen oikeutetuiksi kaupunkien ongelma-alueiksi edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät ja enimmäismääriä noudatetaan, jolloin tuki voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi.
2. Kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävää valtiontukea koskevien puitteiden 20 kohdassa todetaan, että ”nämä puitteet hyväksytään viiden vuoden ajaksi alkaen niiden julkaisupäivästä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Ennen tämän ajan umpeutumista komissio laatii arvion niiden toimivuudesta, jotta se voisi esittää näkemyksensä puitteiden pidentämistä koskevasta kysymyksestä ja puitteisiin mahdollisesti tarvittavista muutoksista”. Näin ollen puitteiden voimassaoloaika päättyy 14. toukokuuta 2002.
3. Näyttää siltä, että viiden viime vuoden aikana yksikään jäsenvaltio ei ole myöntänyt tukea näiden puitteiden nojalla. Tukikelpoisuuskaavat, joihin kuuluvat mm. seuraavat edellytykset:
  - tuen suuntaaminen ainoastaan tiettyihin kaupunkialueiden asukasryhmiin (sulkien pois tuen piiristä mm. maaseutualueet),
  - valittujen alueiden kokonaisväestömäärä ei saa ylittää 1 prosenttia kansallisesta väestömäärästä,
 sekä tuen muoto, joka rajoittuu investointitukeen ja investointiin liittyvään työllisyystukeen (sulkien pois tavoitteet kuten ympäristölliset tai sosiaaliset näkökohdat), ovat tehneet suuntaviivoista niin rajoittavia, että niitä ei ole voitu käyttää.
4. Osana valtiontukisääntöjen uudistamista on poistettava vanhentuneet ja epäasianmukaiset säännöt. Koska puitteita kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävälle valtiontuelle ei ole käytetty sen jälkeen, kun komissio antoi ne, komissio ei aio jatkaa puitteiden voimassaoloa nykyisessä muodossaan toukokuun 2002 jälkeen, eikä se aio tarkistaa niitä.
5. Päätös olla jatkamatta kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön puitteiden voimassaoloa ei vaikuta millään tavoin muiden oikeusperustojen nojalla jo hyväksytyihin tukiohjelmiin tai yksittäisiin tukiihin, jotka on tarkoitettu kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille.
6. Komissio toteaa, että eräissä tapauksissa markkinavoimat yksistään eivät ilmeisesti riitä ratkaisemaan tai helpottamaan ongelma-alueiden yhteiskunnallisia ongelmia. Päätös olla jatkamatta puitteiden voimassaoloa ei näin ollen tarkoita sitä, että valtiontukea ei enää voitaisi myöntää kaupunkien ongelma-alueille. Tällainen tuki voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi voimassa olevien valtiontukisääntöjen nojalla tai kyseessä olevan tukihankkeen erityispiirteistä riippuen suoraan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Komissio tarkastelee näitä tapauksia erityisesti EU:n aluepoliittisten tavoitteiden perusteella. Tällaisista tulevista tapauksista saamansa kokemuksen perusteella komissio arvioi myöhemmin, onko tarpeen laatia uudet erityissäännöt, jotka koskevat valtiontukea kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille, ja kuinka tällaiset säännöt olisi muotoiltava.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 14.5.1997, s. 6.